Дощ та буря; вечір гасне.
Треба йти, але куди?
Сумно верби кучеряві
Похилились край води.

Я покинув рід коханий...
Лийтесь, сльози! Де знайти
Такий інший? Плачуть верби;
Вітер гне очерети.

Ти, голубко сизокрила,
Сяєш променем одна:
Так зорить крізь верби часом
З неба зіронька ясна.